

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtru[m] aliqui sint baptizandi in maternis vteris existentes? 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

ris antiquorum dicitur, quod saluabantur in fide parentum. Et ideo contra iustitiam naturalem esset, si tales pueri inuitis parentibus baptizarentur: sicut etiam si aliquis habens usum rationis baptizaretur inuitus. Esset etiam periculosum taliter filios infidelium baptizare: quia de facili ad infidelitatem redirent, propter naturalem affectum ad parentes. Et ideo non habet hoc Ecclesie consuetudo, quod filij infidelium inuitis parentibus baptizentur.

Ad primum ergo dicendum, quod a morte corporali non est aliquis eripiendus contra ordinem iuris ciuilibus: puta, si aliquis a suo iudice condemnetur ad mortem, nullus debet eum violenter a morte eripere. Vnde nec aliquis debet irrumperere ordinem iuris naturæ, quo filius est sub cura patris, ut eum liberet a periculo mortis æternæ.

Ad secundum dicendum, quod Iudæi sunt serui principum, seruitute ciuili, quæ non excludit ordinem iuris naturalis vel diuini.

Ad tertium dicendum, quod homo ordinatur ad Deum per rationem, per quam Deum cognoscere potest. Vnde puer antequam usum rationis habeat, naturali ordine ordinatur in Deum per rationem parentum, quorum curæ naturaliter subiacet; & secundum eorum dispositionem sunt circa ipsum diuina agenda.

ARTIC. XI.

Vtrum pueri in maternis uteris positi, sint baptizandi?

394
4. d. 6. q.
1. a. 1. q.
1. et d. 23
q. 2. a. 2.
q. 1. ad 1.
q. 2.

AD vndecimum sic proceditur. Videtur, quod pueri in maternis uteris existentes possint baptizari. Efficacius enim est donum Christi ad salutem, quam peccatum Adæ ad damnationem, ut Apost. dicit Roman. 5. Sed pueri in maternis uteris damnantur propter peccatum Adæ. Ergo multo magis saluari possunt per donum Christi: quod quidem fit per baptismum. Ergo pueri in maternis uteris existentes possunt baptizari.

¶ 2 Præ-

¶ 2 Præterea, Puer in utero matris existens, ali-
quid matris esse videtur. Sed baptizata matre, bapti-
zatur quicquid est eius intra ipsam existens. Ergo
videtur, quòd baptizata matre, baptizetur puer in
utero eius existens.

¶ 3 Præterea, Mors æterna peior est, quàm mors
corporalis. Sed de duobus malis minus malum est
eligendum. Si ergo puer in utero matris existens
baptizari non potest, melius esset, quòd mater ape-
riretur, & puer vi eductus baptizaretur, quàm quòd
puer æternaliter damnaretur absque baptismo de-
cedens.

¶ 4 Præterea, Contingit quandoque, quòd ali-
qua pars pueri prius egreditur: sicut legitur Genes.
38. quòd pariente Thamar, in ipsa effusione infan-
tium, vnus protulit manum, in qua obstetrix ligauit
coccinum dicens, iste egreditur prior: illo vero
manum retrahente, egressus est alter. Quandoque
autem in tali casu imminet periculum mortis. Ergo
videtur, quòd illa pars debeat baptizari, puero adhuc
in materno utero existente.

S E D contra est, quòd August. * dicit in epist. ad *ep. 57. in*
Dardanum, Nemo renascitur nisi primo nascatur. Sed *ter med.*
baptismus est quædam spiritualis regeneratio. Non *et fi. 2. 2.*
ergo debet aliquis baptizari priusquam ex utero
nascatur.

R E S P O N D E O dicendum, quòd de necessi-
tate baptismi est, quòd corpus baptizandi aliquo
modo aqua abluatur, cum baptismus sit quædam
ablutio: vt supra dictum est *. Corpus autem infan-
tis antequam nascatur ex utero, non potest aliquo *q. 66. a. 1*
modo abluí aqua, nisi forte dicatur, quòd ablutio
baptismalis, qua corpus matris lauatur, ad filium in
ventre existentem perueniat. Sed hoc esse non po-
test: tum quia anima pueri, ad cuius sanctificationem
ordinatur baptismus, distincta est ab anima matris:
tum quia corpus pueri animati, iam est formatum,
& per consequens à corpore matris. distinctum.

Et

li. 6. c. 5.
non longe
ante me.
10.7.

Et ideo baptismus quo mater baptizatur, non redundat in prolem, in utero matris existentem. Vnde August.* dicit contra Iulianum, Si ad matris corpus id quod in ea concipitur, pertinet, ita ut eius pars imputetur, non baptizaretur infans, cuius mater baptizata est aliquo mortis urgente periculo, cum eum gestaret in utero. Nunc vero cum ipse etiam, scilicet infans baptizetur, non utique ad maternum corpus, cum esset in utero, pertinebat. Et ita relinquitur, quod nullo modo infantes in maternis uteris existentes, baptizari possunt.

Ad primum ergo dicendum, quod pueri in maternis uteris existentes, nondum prodierunt in lucem, ut cum alijs hominibus vitam ducant. Vnde non possunt subijci actioni humane, ut per eorum ministerium sacramenta recipiant ad salutem. Possunt tamen subijci operationi Dei, apud quem viuunt, ut quodam privilegio gratie sanctificationem consequantur: sicut patet de sanctificatis in utero.

Ad secundum dicendum, quod membrum interius matris est aliquid eius per continuationem & unionem naturalem partis ad totum. Puer autem in utero matris existens, est aliquid eius per quamdam colligationem corporum distinctorum. Vnde non est similis ratio.

Ad tertium dicendum, quod non sunt facienda mala, ut veniant bona: ut dicitur Rom. 7. & ideo non debet homo occidere matrem, ut baptizet puerum. Si tamen mater mortua fuerit viuentis prole in utero, debet aperiri, ut puer baptizetur.

Ad quartum dicendum, quod expectanda est totalis egressio pueri ex utero ad baptismum, nisi mors imminet. Si tamen primo caput egrediatur, in quo fundantur omnes sensus, debet baptizari periculo imminente: & non est postea rebaptizandus, si eum perfecte nasci contigerit. Et videtur idem faciendum quacumque alia pars egrediatur, periculo imminente. Quia tamen in nulla exteriorum partium integritas

gritas vitæ ita confilfit sicut in capite, videtur quibusdam quòd propter dubium, quacumque alia parte corporis abluta, puer post perfectam natiuitatem fit baptizandus sub hac forma, Si non es baptizatus, ego te baptizo.

ARTIC. XII.

Vtrum furiosi & amentes debeant baptizari?

AD duodecimum sic proceditur. Videtur, quòd furiosi & amentes non debeant baptizari. Ad susceptionem enim baptismi requiritur intentio in eo qui baptizatur: vt supra dictum est *. Sed furiosi & amentes, cum careant vsu rationis, non possunt habere nisi inordinatam intentionem. Ergo non debent baptizari.

395
4.d.4. q.
3.a. 1. q.
3.et d. 18
q. 1. a. 3.
q. 1. co. et
ver q. 28
a. 3. ad 2.
* a. 7. hu
ius q.

¶ 2 Præterea, Homo bruta animalia superexcedit in hoc quòd habet rationem. Sed furiosi & amentes non habent vsu rationis: & quandoque etiam in eis non expectatur, sicut expectatur in pueris. Ergo videtur, quòd sicut bruta animalia non baptizantur, ita nec tales furiosi & amentes debeant baptizari.

¶ 3 Præterea, Magis est ligatus vsus rationis in furiosis vel amentibus, quam in dormientibus. Sed baptismus non consuevit dari dormientibus. Ergo non debet dari amentibus & furiosis.

SED contra est, quòd August. dicit * 4. confess. de amico suo, qui cum desperaretur, baptizatus est nesciens: & tamen baptismus in eo efficaciam habuit. Ergo carentibus vsu rationis, aliquando baptismus dari debet.

li. 4. c. 4.
pari ante
te me. 6. &

RESPONDEO dicendum, quòd circa amentes & furiosos est distinguendum. Quidam enim sunt à natiuitate tales, nulla habentes lucida interualla: in quibus etiam nullus vsus rationis apparet. Et de talibus quantum ad baptismi susceptionem, videtur esse idem iudicium & de pueris, qui baptizantur in fide Ecclesiæ, vt supra dictum est *. Alij vero sunt amentes, qui ex sana mente quã habuerunt prius, in amentiam inciderunt. Et tales sunt iudicandi secundum vo-

ar. 9. huius
ius q.

lunta-